

108 ГОЛУБ

Володимир Володимирович (09. 01. 1946, с. Келеберда Гельмязів. р-ну Полтав. обл., нині Канів. р-ну Черкас. обл.) – економіст, педагог. Канд. тех. н. (1986), проф. (2001), чл.-кор. АПНУ (2003). Орден «За заслуги» 3-го (2001) і 2-го (2006) ступ. Закін. Київ. технолог. ін-т легкої пром-сті (1973), де відтоді й працював. 1985–89 – дир. Київ. технікуму легкої пром-сті. 1989–92 – у апараті Мін-ва вищої та серед. спец. освіти України, 1992–93 – Мін-ва освіти України, 1993–97 – КМ України, від 1997 – Секретаріату (до 2005 – Адміністрація) Президента України. Досліджує проблеми теорії та методики викладання спец. дисциплін у ВНЗх профілю легкої пром-сті, екон.-матем. моделювання вироб. систем, розроблення навч.-метод. документації.

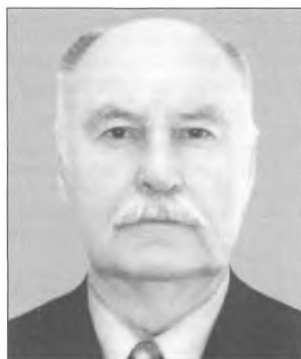

Пр.: Методичні вказівки до виконання дипломного проекту по спеціальності «Менеджмент організацій», 1996; Методичні вказівки до виконання організаційно-економічного розділу дипломного проекту по спеціальності «Конструювання взуття», 1999; Робоча програма, методичні вказівки та контрольні завдання по курсу економіко-математичні методи і моделі. 1999 (усі – Київ, у співавт.).

Н. О. Талалуєва

ГОЛУБ

Володимир Йосипович (12. 07. 1927, с. Македони Ржищів., нині Миронів. р-ну Київ. обл.) – історик. Д-р істор. н. (1985),

проф. (1986). Учасник 2-ї світ. війни. Бойові нагороди. Закін. Київ. ун-т (1956). Вчителював (1956–61); працював у Держ. ком-ті УРСР по пресі (1962–71); Київ. ун-ті (1971–81); ВПШ при ЦК КПУ (1981–91); Військ. гуманітар. ін-ті Нац. академії оборони України (1991–2001); від 2001 – проф. Київ. міжнар. ун-ту. Наук. дослідж.: сучасні міжнар. відносини, зовн. політика України, розвиток європ. цивілізації. Автор розділів колектив. монографії «Історія європейської цивілізації» (К., 2004–05, ч. 1–2).

Пр.: Народне господарство Болгарії. 60-ті роки. 1971; Робітничий клас Болгарії в будівництві нового суспільства. 1980; Зовнішня політика України: Навч.-метод. посіб. 1998 (усі – Київ).

А. І. Кудряченко

ГОЛУБ

Іван Платонович (29. 06. 1920, с. Коломійці, нині Покров. р-ну Дніпроп. обл. – 05. 01. 1944, похов. у с. Гордіївка Дзержин. р-ну Житомир. обл.) – військовик. Герой Рад. Союзу (1944, посмертно). Учасник 2-ї світ. війни. Держ. та бойові нагороди. Закін. Орлов. бронетанк. уч-ще (РФ, 1943). Відзначився у грудні 1943 під час визволення с. Ви́сока Пів Житомир. р-ну Житомир. обл. Загинув у бою. Його ім'ям названо вулицю у смт Куйбишеве Запоріж. обл.

А. К. Немикін

ГОЛУБ

Олександр Андрійович (07. 11. 1951, Київ) – хімік. Син А. Голуба. Д-р хім. н. (2002), проф. (2003). Навч. у Моск. (1969–71),

закін. Київ. ун-т (1974). Працював в Ін-ті фіз. хімії АН УРСР; від 1977 – у Київ. ун-ті: від 2002 – проф. Наук. дослідж.: комплексоутворення та електронна і геом. структура координац. сполук; синтез нових координац. сполук на поверхні з важл. каталітич., мед.-біол. та сенсор. властивостями; біона-

нотехнології. Розробляє укр. хім. термінологію.

Пр.: Українська номенклатура в неорганічній хімії. К., 1992; Термінологічний посібник з хімії. К., 1997 (співавт.); *С₆₀ immobilized on silica surface: topology, structure and bioactivity* // J. Molecular Liquid. 2002. № 11 (співавт.); Небезпечні хімічні речовини: Підруч. К., 2004 (співавт.).

В. О. Кудренко

ГОЛУБ

Олександр Володимирович (19. 07. 1967, Львів) – політичний діяч. Нар. депутат України (1998–2002, 2002–06, від 2006).

Закін. Київ. ун-т (1993). Працював 1988–93 влас. кор. газет «Львовская правда», «Міліцейський кур'єр», «Вечерний Львов», «Благовіст», оглядачем інформ. агентства «Кронос»; 1993–98 – кор. г. «Вільна Україна» (усі – Львів). У ВР України 3-го та 4-го скликань – чл. Ком-ту з питань прав людини, нац. меншин і міжнац. відносин, 5-го скликання – заст. голови Ком-ту з питань свободи слова та інформації; чл. депутат. фракції КПУ. Від 2002 – гол. ред. г. «Комуніст».

В. Ф. Черепков

ГОЛУБ

Олена Євгенівна (25. 12. 1951, Київ) – живописець і мистецтвознавець. Чл. андеграунд. виставк. об'єдн. «Рух» (1977), НСХУ (2003). Закін. Київ. ун-т (1974), Ін-т журналіст. майстерності (Київ, 1986; викл. В. Кузьменко). Працювала художником ж. «Ра-

дуга» (1987–88), ред. вид-ва «Веселка» (1988–93), оглядачем г. «Дзеркало тижня» (1999–2002). У живописі Г. особливе місце займають сюжетна композиція і портрет, яким притаманні підвищена емоційність та риси гротеску й нар. примітивізму. Створює серії фотоінсталяцій за допомогою комп'ютер. технології. Учасниця і куратор виставк. проєктів в Україні та за кордоном від 1977. Персон. виставка – у Києві (2004). Авторка дослідж. з питань теорії зарубіж. та вітчиз. мист-ва, зокрема «Буржуазная "массовая" культура: Новые времена, старые проблемы» (К., 1988, співавт.); «Українське мистецтво і Захід» // «Міст», 2005, № 2; а також низки статей в ЕСУ, журналах «ОМ», «Укр. мист-во», «Сучасність». Роботи зберігаються у музеях Болгарії, Польщі, Німеччини. (Див. іл. на с. 213).

О. Голуб. «Травень 45-го». 2005. Фотоінсталяція

Тв.: живопис – «Розрізане яблуко» (1979), «Тітка» (1994), «Ворона», «Нова труба» (обидва – 1995), «Коловерть», «Чупа-чупс, або Ілюзія рівності» (обидва – 2000); «Тріумф жовтого зайця», «Повернення рожевого kota» (обидва – 2002); портрети – Б. Ахмадуліної, «Автопортрет» (обидва – 1976), П. Яковенка (1994), Б. Жолдака (1995), М. Трегуба (1998); серії фотоінсталяцій – «Сигнали неточного часу» (2003), «Присутність» (2004), «У місті Дюбуфе», «Гарячі точки пам'яті» (обидві – 2005); фотоінсталяції – «Він, Вона, Вони» (2003), «Травень 45-го» (2005).

Літ.: Титаренко О. Люди і звірі // День. 2001, 23 лют.; Бажал І. Коротко – про головне // ДТ. 2002, 27 квіт.; Саєнко Н. Сигнали часу // День. 2004, 22 січ.

О. В. Сидор-Гібелінда

ГОЛУБ

Ольга Ігорівна (05. 05. 1943, с. Зозулі Золочів. р-ну Львів. обл.) – майстриня художньої вишивки. Чл. НСМНМУ. Закін. Решетилів. серед. ПТУ № 28 (Полтав. обл.). Працювала на ф-ці худож. виробів, вишивала за ескізами твор. майстрів